

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

Bryssel, 14. tammikuuta 2005 (17.01)
(OR. en)

5267/05

Toimielinten välinen asia:
2003/0282 (COD)

ENV 10
ENT 8
CODEC 11

ILMOITUS

Lähetäjä: Pääsihteeristö
Vastaanottaja: Ympäristöryhmä

Ed. asiak. nro: 5156/05 ENV 2 ENT 2 CODEC 4
Kom:n ehd. nro: 15494/03 ENV 655 ENT 221 CODEC 1704 – KOM(2003) 723 lopull.

Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi **paristoista ja akuista**
sekä jäteparistoista ja -akuista
– Johdanto-osan kappaleet

Tämän ilmoituksen liitteessä on esitetty edellä mainitun direktiivin johdanto-osan kappaleet sellaisina kuin ne ovat ympäristöryhmässä 13.1.2005 käytyjen keskustelujen pohjalta tarkistettuina.

Puheenjohtaja ilmoitti kyseisessä kokouksessa olettavansa, että valtuuskunnat voivat hyväksyä liitteenä olevat johdanto-osat, jolleivät ne ilmoita toisin keskiviikkoon 19.1.2005 klo 17.00 mennessä.

Ehdotus:
EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI
paristoista ja akuista sekä jäteparistoista ja -akuista
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan sekä 4, 5 ja 18 artiklaan liittyen sen 95 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon³,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Paristoja ja akkuja sekä jäteparistoja ja -akkuja koskevat kansalliset toimenpiteet olisi yhdenmukaistettava. Direktiivin ensisijaisena tavoitteena on minimoida paristojen ja akkujen sekä jäteparistojen ja -akkujen ympäristövaikutukset ja siten edistää ympäristön suojelemista ja säilyttämistä sekä sen laadun parantamista. Direktiivin oikeusperustana on näin ollen perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohta. On kuitenkin myös aiheellista toteuttaa toimenpiteitä yhteisön tasolla perustamissopimuksen 95 artiklan 1 kohdan perusteella paristojen ja akkujen raskasmetallipitoisuuksia ja merkintää koskevien vaatimusten yhdenmukaistamiseksi sekä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja kilpailun vääristymisen välttämiseksi yhteisössä.

---

¹ EUVL C 96, 21.4.2004, s. 29.

² EUVL C 117, 30.4.2004, s. 5.

³ EUVL C 121, 30.4.2004, s. 35.

⁴ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20.4.2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ... vahvistettu neuvoston yhteinen kanta (EUVL C ...) ja ... tehty Euroopan parlamentin päätös (EUVL C ...).

- 2) Komissio antoi 30 päivänä heinäkuuta 1996 yhteisön jätehuoltostrategian tarkistamista koskevan tiedonannon, jossa vahvistetaan yhteisön tulevan jättepolitiikan suuntaviivat. Tiedonannossa painotetaan tarvetta vähentää vaarallisten aineiden määrää jätteessä ja tuodaan esille sellaisten yhteisönlaajuisten sääntöjen mahdolliset edut, joilla rajoitetaan näiden aineiden käyttöä tuotteissa ja tuotantoprosesseissa. Lisäksi siinä todetaan, että mikäli jätteen syntymistä ei voida välttää, jätteestä saatavat aineet on käytettävä uudelleen ja sen energiasisältö hyödynnettävä.
- 3) Tiettyjä vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/157/ETY⁵ on yhdenmukaistettu jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tällä alalla. Direktiivin tavoitteita ei kuitenkaan ole täysin saavutettu. Sen uudelleentarkastelun tarvetta on korostettu myös kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa sekä elektroniikka- ja sähkölaiteromusta annetussa direktiivissä 2002/96/EY⁶. Direktiiviä 91/57/ETY olisi näin ollen selkeyden vuoksi tarkasteltava uudelleen ja se olisi korvattava.
- 4) Ympäristöä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi tällä direktiivillä kielletään tiettyjen elohopeaa tai kadmiumia sisältävien paristojen ja akkujen markkinoille saattaminen. Sillä myös edistetään jätteparistojen ja -akkujen keräys- ja kierrätystason kohottamista sekä pyritään parantamaan kaikkien paristojen ja akkujen elinkaareen osallistuvien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja loppukäyttäjien ja erityisesti jätteparistojen ja -akkujen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvien toimijoiden, ympäristönsuojelun tasoa. Tätä varten laaditut erityiset säännöt täydentävät olemassa olevaa jätteitä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti jätteistä annettua direktiiviä 75/442/ETY⁷, kaatopaikoista annettua direktiiviä 1999/31/EY⁸ ja jätteenpoltoasta annettua direktiiviä 2000/76/EY⁹.

---

⁵ EYVL L 78, 26.3.1991, s. 38. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/101/EY (EYVL L 1, 5.1.1999, s. 1).

⁶ EYVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁷ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁸ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁹ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 91.

- 5) Jotta paristoja ja akkuja ei päätyisi ympäristöön ja jotta loppukäyttäjille ei aiheutuisi hämmennystä eri paristoja ja akkuja koskevista erilaisista jätehuoltovaatimuksista, olisi tätä direktiiviä sovellettava kaikkiin yhteisössä markkinoille saatettuihin paristoihin ja akkuihin. Tällaisella laajalla soveltamisalalla olisi myös mahdollista varmistaa mittakaavaedut keräyksessä ja kierrätyksessä sekä raaka-aineiden optimaaliset säästöt.
- 6) Luotettavat paristot ja akut ovat välttämättömiä useiden tuotteiden, laitteiden ja palvelujen turvallisuuden kannalta; ne ovat myös tärkeä energianlähde yhteiskunnassamme.
- 7) On asianmukaista tehdä ero kannettavien paristojen ja akkujen sekä teollisuus- ja ajoneuvojen paristojen ja akkujen välillä. Ajoneuvojen ja teollisuuden paristojen ja akkujen sijoittaminen kaatopaikoille ja niiden polttaminen olisi kiellettävä. Kannettavia paristoja ja akkuja varten olisi perustettava keräysjärjestelmiä, joilla voidaan saavuttaa korkea keräysaste. Lisäksi eri paristo- ja akkutyypeille olisi asianmukaista kehittää erilaisia keräysjärjestelmiä ja rahoitusjärjestelyjä.
- 8) Teollisuusparistoina ja -akkuina olisi pidettävä kaikkia paristoja ja akkuja, jotka on suunniteltu yksinomaan teollisuus- tai ammattitarkoituksiin. Niihin kuuluvat sairaaloissa, lentoasemilla tai toimistoissa hätä- tai varavoimanlähteenä käytettävät paristot ja akut, junissa ja ilma-aluksissa käytettävät paristot ja akut sekä merellä sijaitsevilla öljynporauslautoilla ja majakoissa käytettävät paristot ja akut. Niihin kuuluvat myös yksinomaan tiettyyn tarkoitukseen suunnitellut paristot ja akut: myymälöissä ja ravintoloissa käytettävät käsikäyttöiset maksupäätteet, myymälöiden viivakoodilukijat, televisiokanavia ja ammattistudioita varten kehitetyt videolaitteet, kaivostyöläisten ja ammattisukeltajien kypärään kiinnitetyt lamput, sähköllä toimivien ovien varaparistot ja -akut, joilla estetään ovien lukkiutuminen tai ihmisten jääminen ovien väliin, instrumenteissa tai erilaisissa mittaus- ja instrumenttilaitteissa käytettävät paristot ja akut sekä aurinkopaneelien, valoajännitesovellusten ja muiden uusiutuvien energian sovellusten yhteydessä käytettävät paristot ja akut. Teollisuus- ja ajoneuvojen paristoja ja akkuja koskeva määritelmä kattaa myös sähköllä toimivissa ajoneuvoissa kuten sähköautoissa, sähkökäyttöisissä pyörätuoleissa ja polkupyörissä, lentoasemalla käytettävissä ajoneuvoissa ja automaattisissa kuljetusajoneuvoissa käytettävät paristot ja akut. Tämän ei-tyhjentyvän esimerkkiluettelon lisäksi teollisuusparistoina ja -akkuina on pidettävä kaikkia paristoja ja akkuja, joita ei ole suljettu ja jotka eivät ole ajoneuvojen paristoja tai akkuja.

- 9) Kannettavina paristoina ja akkuina olisi pidettävä kaikkia suljettuja paristoja ja akkuja, joita voidaan kantaa vaivatta kädessä ja jotka eivät ole ajoneuvoissa käytettäviä eivätkä teollisuusparistoja tai -akkuja. Niihin kuuluvat yksikennoiset paristot (kuten AA ja AAA-paristot) sekä paristot ja akut, joita kuluttajat tai ammattihenkilöt käyttävät matkapuhelimissa, kannettavissa tietokoneissa, johdottomissa työkaluissa, leluissa ja kodinkoneissa kuten sähköhammasharjoissa, parranajokoneissa ja käsikäyttöisissä pölynimureissa (mukaan lukien kouluissa, kaupoissa, ravintoloissa, lentoasemilla, toimistoissa tai sairaaloissa käytettävät vastaavanlaiset laitteet), sekä sellaiset paristot, joita kuluttajat voivat käyttää tavanomaisissa kodinkoneissa.
- 10) Komission olisi arvioitava tarve mukauttaa direktiiviä käytettävissä olevat tekniset ja tieteelliset todisteet huomioon ottaen. Komission olisi erityisesti tarkasteltava uudelleen johdottomissa työkaluissa käytettäviksi tarkoitetuille kannettaville paristoille ja akuille myönnettyä poikkeusta kadmiumin käyttökiellosta neljän vuoden kuluessa direktiivin voimaantulosta. Johdottomiin työkaluihin kuuluvat työkalut, joita kuluttajat ja ammattihenkilöt käyttävät puun, metallin ja muiden materiaalien sorvaamiseen, jyrsimiseen, hiomiseen, sahaamiseen, leikkaamiseen, poraamiseen, rei'ittämiseen, lävistämiseen, takomiseen, niittaamiseen, ruuvaamiseen, kiillottamiseen tai muuhun vastaavaan työstämiseen sekä niittämiseen, leikkaamiseen ja muihin puutarhanhoitotarkoituksiin.
- 11) Komission olisi myös seurattava ja jäsenvaltioiden edistettävä teknologian kehittämistä, jolla parannetaan ympäristönsuojelun tasoa paristojen ja akkujen osalta koko niiden elinkaaren ajan, mukaan lukien osallistuminen yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS).
- 12) Jäteparistot ja -akut olisi kerättävä ympäristön suojelemiseksi. Tämä edellyttää keräysjärjestelmien käyttöönottoa, jotta loppukäyttäjät voivat helposti luopua kaikesta kannettavista paristoista ja akuista muodostuvasta jätteestä ilman eri maksua.

- 13) On toivottavaa, että jäsenvaltiot saavuttavat jäteparistojen ja -akkujen korkean keräys- ja kierrätystason, jotta yhteisön alueella saavutetaan korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja materiaalin hyödyntäminen. Tämän vuoksi tässä direktiivissä olisi vahvistettava jäsenvaltioille keräystä ja kierrätystä koskevat vähimmäistavoitteet. Keräysaste olisi laskettava edellisten vuosien keskimääräisen vuosittaisen myynnin perusteella, jotta jäsenvaltioiden tavoitteet olisivat vertailukelpoisia ja ne olisi suhteutettu kunkin jäsenvaltion paristojen kulutuksen tasoon.
- 14) Kadmiumparistoille ja -akuille sekä lyijyparistoille ja -akuille olisi vahvistettava erityiset kierrätysvaatimukset, jotta yhteisön alueella hyödynnettäisiin mahdollisimman suuri osa niiden sisältämästä materiaalista ja estettäisiin erot jäsenvaltioiden välillä.
- 15) Kaikkien asianosaisten olisi voitava osallistua keräys-, käsittely- ja kierrätysjärjestelmiin. Ne olisi suunniteltava niin, että vältetään maahantuotavien tuotteiden syrjintä, kaupan esteiden muodostuminen ja kilpailun vääristyminen.
- 16) Keräys- ja kierrätysjärjestelmät olisi optimoitava erityisesti kustannusten ja kuljetuksesta aiheutuvien kielteisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi. Käsittely- ja kierrätysjärjestelmissä olisi käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa sellaisena kuin se on määritelty ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämisestä annetun direktiivin 96/61/EY 2 artiklan 11 kohdassa.¹⁰
- 17) Jäteparistojen ja -akkujen jätehuollon rahoituksen peruseriaatteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla. Rahoitusjärjestelyjen olisi edistettävä korkean keräys- ja kierrätysasteen saavuttamista ja tuottajan vastuu -periaatteen toteutumista. Tuottajien olisi näin ollen rahoitettava kaikkien kerättyjen paristojen ja akkujen keräyksestä, käsittelystä ja kierrätyksestä aiheutuneet kustannukset, joista vähennetään hyödynnettävien materiaalien myynnistä saatu voitto. Tietyissä tapauksissa voisi kuitenkin olla perusteltua soveltaa *de minimis* -sääntöä pientuottajiin. Näin ollen on aiheellista säätää, että asiaa koskevat säännöt voidaan vahvistaa komiteamenettelyä noudattaen.

---

¹⁰ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

- 18) Keräyksen onnistuminen edellyttää, että loppukäyttäjille annetaan tietoa erilliskeräyksen suositeltavuudesta, käytettävissä olevista keräysjärjestelmistä ja loppukäyttäjän asemasta jäteparistoista ja -akuista huolehdittaessa. Merkintäjärjestelmän osalta olisi vahvistettava yksityiskohtaiset järjestelyt, joiden avulla loppukäyttäjille annetaan avointa, luotettavaa ja selkeää tietoa paristoista ja akuista ja niiden sisältämistä raskasmetalleista.
- 19) Mikäli jäsenvaltiot käyttävät tämän direktiivin tavoitteiden ja erityisesti korkeiden erilliskeräys- ja kierrätysasteiden saavuttamiseen taloudellisia ohjauskeinoja, kuten eriytettyjä verokantoja, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava niistä komissiolle.
- 20) Tarvitaan luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa markkinoille saatettujen paristojen ja akkujen keräys- ja kierrätysmääristä, jotta voidaan seurata, onko direktiivin tavoitteet saavutettu.
- 21) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- 22) Jäsenvaltioita kannustetaan paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen 34 kohdan mukaisesti laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- 23) Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämistä toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti.

- 24) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli ympäristönsuojelua ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- 25) Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita muun turvallisuus-, laatu-, ja terveystavoitteita koskevan yhteisön lainsäädännön ja yhteisön jätelainsäädännön, erityisesti romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY¹¹ ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2002/96/EY soveltamista.
- 26) Tuottajan vastuun osalta paristojen ja akkujen tuottajat sekä pariston tai akun sisältävien muiden tuotteiden tuottajat ovat vastuussa markkinoille saattamiensa paristojen ja akkujen jätetuollosta. Joustava lähestymistapa on tarpeen, jotta rahoitusjärjestelyissä otetaan huomioon erilaiset kansalliset olosuhteet ja olemassa olevat järjestelyt, erityisesti ne järjestelyt, jotka on otettu käyttöön direktiivien 2000/53/EY ja 2002/96/EY mukaisesti, samalla kun pyritään välttämään kaksikertaiset maksut.
- 27) Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa annettua direktiiviä 2002/95/EY¹² ei sovelleta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa käytettäviin paristoihin ja akkuihin.
- 28) Ajoneuvoissa käytettävien ajoneuvojen paristojen ja akkujen ja teollisuusparistojen ja -akkujen olisi oltava direktiivin 2000/53/EY ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisia. Näin ollen kadmiumin käyttö sähköajoneuvoissa käytävissä teollisuusparistoissa ja -akuissa kielletään, paitsi jos niille voidaan myöntää kyseisessä direktiivissä olevan liitteen II perusteella poikkeus,

---

¹¹ EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34.

¹² EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.